

ऽभूदिति । तत्परमेष्ठिनः परमेष्ठित्वम् । य एवं वेद । पर-
मामेव काष्ठां गच्छति” इति । परमः सर्वोत्तमः प्रजापति-
रेवेदमिन्द्ररूपोऽभूदिति देवा अब्रुवन् । तस्मात् परमेष्ठित्व-
इत्युच्यते । तस्मात् परमेष्ठिनाम सम्पन्नम् । एतन्नामवेदी ऐश्व-
र्यस्य काष्ठां प्राप्नोति ॥

अथेन्द्रस्य सर्वदेवसेव्यत्वं दर्शयति । “तं देवाः समन्तं पर्य-
विशन् । वसवः पुरस्तात् । रुद्रा दक्षिणतः । आदित्याः पश्चात् ।
विश्वे देवा उत्तरतः । अङ्गिरसः प्रत्यञ्चम् [५] । साध्याः
पराञ्चम् । य एवं वेद । उपैन् ५ समानाः संविशन्ति” इति ।
सभायामुपविष्टं तमिन्द्रं सर्वतः परिवेष्ट्य सेवन्ते । वखादयो
गणाः चतुर्षु दिक्षु व्यवस्थिता उपविष्टा अङ्गिरसः प्रभृतयो
महर्षयः कश्चिदपि उपवेशनं कृत्वा यथा यन्मुखमिन्द्रं प्रत्यञ्चं
समुखं कृत्वा सेवन्ते । साध्याख्या देवविशेषास्तमिन्द्रं पराञ्चं
विमुखं कृत्वा पृष्ठतः कृत्वा सेवन्ते । एवं वेदितारमेनं पुरुषं
समानाः सर्वे पुरुषा उपेत्य समीप उपविश्य सेवन्ते ॥

अथेन्द्रस्य राजनीत्या प्रजाभ्यः सम्पादनप्रकारं दर्शयति ।
“स प्रजापतिरेव भूत्वा प्रजा आवयत् । ता अस्मै नातिष्ठ-
न्तान्नाद्याय । ता मुखं पुरस्तात् पश्यन्तीः । दक्षिणतः पर्या-
यन् । स दक्षिणतः पर्यवर्त्तयत् । ता मुखं पुरस्तात् पश्यन्तीः ।
मुखं दक्षिणतः पर्यायन् । स दक्षिणतः पर्यवर्त्तयत् । ता मुखं
पुरस्तात् पश्यन्तीः । मुखं दक्षिणतः [६] । पश्चात् पर्या-
यन् । स पश्चात्पर्यवर्त्तयत् । ता मुखं पुरस्तात् पश्यन्तीः ।